

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Begrebet Angst

Citation: Kierkegaard, Søren: "Begrebet Angst", i Kierkegaard, Søren: *Begrebet Angst*, udg. af Lars Petersen ; Merete Jørgensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 157. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kierkegaard01val-shoot-idm140698091684096.pdf>
(tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Begrebet Angst

S.K. mener, at der i bestræbelserne på at forklare alt ofte blot er tale om en leg med ord, der glider hen over modsætningerne og udvisker dem: »Skal det siges, at det Selviske var Anledningen til Adams Synd, saa er denne Forklaring en Leeg, i hvilken Fortolkeren selv finder hvad han selv først har skjult« (74). I *Frygt og Bæven* kritiseres, at man ved at lege lidt med ordene når til en illusorisk forståelse af fortællingen om Abrahams ofring af Isak: »Man identificerer i Tankens og Mundens Løb ganske trygt Isaak og det Bedste« (SV III 90). I *Begrebet Angest* kritiseres tilsvarende, at man i sin fortolkning af syndefaldsmyten lader ordene løbe snakkende hen over det altafgørende punkt, hvor synden kommer ind i verden: forstanden »phantaserer Noget om, hvorledes Mennesket var før Syndefaldet, efterhaanden som Forstanden snakker derom, bliver den projekterede Uskyldighed i Passiarens Løb lidt efter lidt til Syndighed - og saa, saa er den der« (32). Jf at S.K. mener, at Hegel må hjælpe sig med »Ordspil og Talemaader« (15-16) for at få bevægelse ind i logikken.